

Også dette forslag vil indgå i de videre forhandlinger.

Ønsker ordføreren at kommentere? Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er hr. Frank Aaen.

Kl. 13:18

Frank Aaen (EL):

Vi er selvfølgelig glade for, at regeringen har indset, at den er på usikker grund og derfor vil have et udvalgsarbejde om den problemstilling, vi diskuterer i dag. Jeg er også lidt forskrækket over det, vi i den forbindelse har hørt af kommentarer. Nogle siger, det er, for at det skal være nemmere at udvise folk, end det er i dag; andre siger, at det skal gøre det nemmere at spærre folk inde, som ikke kan udvises – og det er jo bestemt ikke fremskridt, det er tilbageskridt.

Der har jo vist sig et mægtigt skred, også i debatten i dag. Venstres ordfører siger, at retssikkerhed er meget vigtig. Meget vigtig! Jeg troede, at retssikkerheden var vigtig, at den var uantastelig, men nu får vi altså en gradbøjning, så den nu bare er noget, der er meget vigtigt. Der er måske også andet, der er vigtigere?

Man siger, at retssikkerhed kun gælder for danske statsborgere og ikke for andre. Jeg troede ikke, man i Folketinget skulle høre, at retssikkerhed er noget, der er forbeholdt dem, der er danskere og har fået dansk statsborgerskab, hvori-mod danskere, der har boet her hele deres liv, men ikke har statsborgerskab, bl.a. fordi det er svært at give dem statsborgerskab på grund af strammede regler, ikke har samme retssikkerhed. Det er da også en fantastisk udtalelse.

Det er ikke et spørgsmål om skyld, siges det. Det er ikke en straf, siges det. Og så vil man uden dom idømme mennesker den sanktion, at de kan sættes i fængsel, kan tvinges til at flytte væk fra deres familie, kan sendes til et andet land, selv om de måske har boet her hele livet. Og hvis de her mennesker så bliver, fordi de trods alt ikke kan sendes ud, bliver de frataget alle sociale rettigheder. Alle sociale rettigheder bliver de frataget. Alle almindelige rettigheder, der gælder for danskere, bliver de frataget.

Det er ikke en dom, siges der så, og det er derfor, man godt kan gøre det. Er det ikke en dom at blive sat i fængsel? Er det ikke en dom at blive smidt ud af det land, man bor i, at blive smidt ud af det land, hvor ens familie bor, eller at få lov til at bo her på tålt ophold, men frataget alle de rettigheder, som gælder for dem, der ellers bor her i landet? Nej, siger de, der støtter det her. Det er ikke en straf, og derfor behøver man

ikke en domstol. Det er en vurdering, siges det. Det er et skøn. Det er myndighedernes skøn, at de skal have den her straf.

De skal helst smides ud, siger De Konservatives ordfører. Det er da også en underlig udtalelse, må jeg sige. Skal terrorister smides ud? Nej, terrorister skal da smides i fængsel. Vi skal da ikke sende terrorister til et andet land, hvor de kan lave terror. Har vi en terrorist i vores hænder, har vi da ansvaret for, at vedkommende bliver uskadeliggjort og ikke bliver smidt hen et andet sted, hvor vedkommende kan udføre terror. Men det vigtigste er altså at få dem smidt ud, så vi er fri for dem. Det synes jeg altså er en mærkelig form for ansvarsflygtigelse.

Så siges det – det har statsministeren sagt, og det har flere ordførere sagt – at når en rettighed er tildelt administrativt, f.eks. rettigheden til at bo i landet, så kan den rettighed også fratages administrativt. Det lyder jo smart, det er bare ikke rigtigt. Man kan selvfølgelig blive tildelt rettigheder administrativt, men man kan ikke blive frataget en rettighed administrativt. Lad os bare tage et eksempel, alle kan forstå: Hvis man administrativt har fået tildelt et kørekort, skal kørekortet så også bare kunne blive taget administrativt, eller skal der være en anklage og en dom? Alle vil til det svare, at det er indlysende, at der skal være en anklage og en dom, at rettigheder ikke bare er noget, man kan tage fra folk, men at der skal være en ordentlig og nødvendig rettergang for at kunne gøre det.

Man roder ambassadefolk ind i det. De kan udvises, siges det, hvis de er mistænkt for spionage. Ja, det kan de, for de er jo beskyttet af diplomatisk immunitet, på samme måde som kongehuset ikke kan slæbes for en domstol. Derfor har man ikke andet redskab end at smide dem ud, men det er jo ikke tilfældet her. I det her tilfælde er det nogle borgere, som bor her i landet, og som man kan indbringe for retten, hvis man vil, eller lade være, hvis man ikke kan bevise noget. Derfor skal man jo ikke prøve at lave den rodede sammenligning. Den har ikke noget med virkeligheden at gøre.

Sagen er, at hvis myndighederne skønner, at der er et menneske, der skal anklages for terror, så må man enten indbringe vedkommende for en domstol og få vedkommende i fængsel, eller også må man erkende, at man ikke kan bevise, at vedkommende er terrorist, og så kan den pågældende selvfølgelig heller ikke dømmes. Til det der med, at hvis vi ikke kan smide dem ud, skal de i fængsel, vil jeg godt nok sige, at det er